

tion, at jeg skal være med til at træffe en Afgørelse. Saa bør jeg se paa hele Samfundets Vel, jeg har ikke Lov til — hvor stor min Sympati end er for Industrien —, alene at stille mig paa dens Side. Til de Beskyttelsesmænd eller rettere til de industridrivende Haandværkere, som følge mit Raad, naar jeg siger til dem: opgiv de yderliggaaende Standpunkter, fremsæt kun berettigede Krav om tilstrækkelig Beskyttelse, til dem siger jeg, at naar deres Sag foreligger tilstrækkelig oplyst, vil jeg gøre alt, hvad jeg kan for, at de faa Beskyttelse nok. Men til de andre siger jeg fremdeles: pas paa! Det gaar jer let saadan, at I ved at forlange det meget ikke faa noget. Dette er, maa jeg sige, ved denne Behandling mit sidste Ord til den danske Industris Repræsentanter. Jeg gentager det: pas paa, der er endnu efter min Mening en Chance for, at I, der forlange fornuftigt og kun stille berettigede Krav, kunne faa disse opfyldte. Men der er ogsaa Mulighed for — jeg maa gentage det — at de, der forlange for meget, forspilde enhver Chance for at faa nok. Men naar jeg stiller mig paa dette, som jeg maaske selv maa kalde moderate Standpunkt, har jeg ogsaa Lov til at vente, at den højtærede Finansminister vil være den gode Mægler og vil lægge Kraft i Arbejdet paa at forene de modstaaende Anskuelser, selv om de nu uheldigvis ved Forhandlingerne i begge Ting have fjernet sig i Stedet for at nærme sig hinanden. Det haaber jeg, at den højtærede Finansminister vil gøre, og jeg tror ogsaa paa, at han vil gøre det nu, da Afgørelsens Tid forhaabentlig snart er inde.

Til Slutning vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes), der forleden Dag bl. a. bebrejdede mig, at der i Motiveringen af de stillede Ændringsforslag ved 2den Behandling savnedes nogle politiske Udtalelser fra min Side. Jeg ved ikke, om det, jeg har sagt her, tilfredsstiller, om det ærede Medlem vil kalde det politiske Udtalelser. Men det ærede Medlem, som for Resten fortalte os det meget interessante, at han som Barn samlede paa Segl, røbede ogsaa en ganske særlig Interesse for grevelige Segl og havde mig mistænkt for, at jeg havde 7 af den Slags. Jeg maa sige, jeg samler ikke paa Segl, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at jeg heller ikke den Dag havde grevelige Segl, ej heller andre Segl for min Mund. Jeg var slet ikke bunden af saadanne Segl; jeg var kun bunden, hvad jeg allerede

sagde i min korte Bemærkning, af det høje Tings Tradition, der saa vidt mig bekendt gaar ud paa, at vi ved 2den Behandling kun tale om de foreliggende Ændringsforslag og gemme de almindelige Betragtninger, man har at gøre, til 3die Behandling.

Endelig var det ærede Medlem, der jo ikke altid er fornøjet, men som gør spøgefulde og højt aandrige og morsomme Bemærkninger, ikke fornøjet med, at Kompensationslovene ikke vare komne videre. Det ærede Medlem fandt kort sagt, at det var ret uheldigt, at vi nu vedtage Toldloven, der vilde svæve i Luften; hvor vare Kompensationslovene allesammen henne? Arbejdet laa kort sagt forkert. Maa jeg dertil sige, at jeg finder det, der sker nu, fuldstændig rigtigt. Jeg gaar altsaa ud fra, at Toldloven kommer i Fællesudvalg, og at Behandlingen af alle de Spørgsmaal, der vedrøre Beskyttelsen, vil tage lang Tid. Her gør man først dem færdige og kommer derefter til de fiskale Sats. Derfor finder jeg det fuldstændig rigtigt, at man gør denne Behandling færdig og naar til et Resultat om, hvilke Krav den endelige Toldlov saavel i Beskyttelses- som i fiskal Henseende vil stille til Statskassen. Naar det er gjort, finder jeg det rigtigt, at man derefter træder i Samarbejde med Udvalget angaaende Kompensationslovene og meddeler det, hvor meget der skal dækkes. Men det forekommer mig meget mærkeligt, hvis man allerede nu gjorde Kompensationslovene færdige og lod ogsaa dem gaa i Fællesudvalget. Overhovedet er det vel vanskeligt at vedtage Dækningslove, naar man ikke kender de Beløb, der skulle dækkes, og det gør man som sagt ikke, før Toldloven har faaet sin endelige Skikkelse.

Madsen-Mygdal: Jeg ønsker kun at gøre nogle ganske korte Bemærkninger i Anledning af min og mine Meningsfællers Stilling til den forestaaende Afstemning om Forslaget i sin Helhed, som det nu kommer til at lyde efter Vedtagelsen af disse Ændringsforslag baade til 2den og 3die Behandling. Den ærede Ordfører var ikke i nogen væsentlig Grad — jeg kunde gerne sige slet ikke — inde paa toldpolitiske Betragtninger angaaende de store Principper, som ligge i et Lovforslag som dette, og jeg skal følge hans Eksempel. Jeg skal heller ikke her ved denne Lejlighed komme ind paa at tale hverken om Frihandel eller Toldbeskyttelse, jeg anser det for ørkesløst at komme ind paa